

[Ole Bjørn Kraft.]

svække vor Mulighed for at undgaa Inddragelse i de krigsførendes Tal, og den vil — derom er Vidnesbyrdsene tilstrækkelige — isolere os i det nordiske Fællesskab, i hvilket vi ser den stærkeste Mulighed for at bevare Norden som en Fredens og Frihedens Enklave i en stormfuld og farefuld Tid.

Vor Stilling til dette Forslag er saaledes klar. Vi er mod dets Principper, og vi vil ikke forhandle paa dets Grundlag. Hvis vi havde Magt, som vi havde Agt, hvis vi havde tilstrækkelig politisk Indflydelse, saa vilde vi i Dag Ansigt til Ansigt med den truende Fremtid, Europa gaar i Møde, hurtigst muligt søge gennemført en Reorganisation og en Forbedring af den nuværende Ordning. Efter hele den Betragtning, jeg i Dag har gjort mig til Talsmand for, forstaar De, at vi maa se saaledes paa Situationen i Europa i Dag, at vi maa mene, at der maa kunne rejses Ørenlyd i den danske Rigsdag for den Betragtning, at vi kan ikke i denne Situation, med disse Færer umiddelbart rejsende sig foran os, fortsætte en Forhandling om at nedbryde Værnet, om at lægge os værgeløse.

Det maatte da ogsaa for de Partier, der har ført disse Forslag frem, efter hele deres Tankegang være naturligt, at man afventede, om Europa vil forblive i Krigens System, eller om der er nogen Mulighed for at føre det over i Fredens, med andre Ord afventede Resultaterne, før man satte Landets Fremtid paa Spil, afventede, om det lykkes at faa Nedrustningskonferencen indkaldt, afventede, om denne Konference naar til noget Resultat. Forudsætningen for at afvente dette maa naturligvis være, at man holder den Lov i Hævd, som er gældende Lov i Landet, og som denne Regering ikke har haft Magt til at ændre endnu.

Det var med Interesse, jeg hørte de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen fremsatte herom: at man kunde ikke ændre den bestaaende Lov ved at foretage de Forandringer, som den højtærede Regering har foreslaaet paa Finansloven. Det var det, vi hævdede overfor den højtærede Ordfører for Venstre, det var det, der var vort Standpunkt. Loven kan ikke ændres ad anden Vej, end ved at der i Rigsdagen skabes et Flertal for Vedtagelsen af en ny Lov.

Men da vi ser saaledes paa det, vil jeg paa mit Partis Vegne tillade mig at fremsætte følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

Idet Folketinget udtaler, at Danmark i den nuværende Situation bør afvente Afholdelsen af den bebudede Afrustningskonference og først tage Stilling til en Ændring i Lovene om Rigets Forsvar, naar denne Konferencens Resultater kan vurderes, og

idet Folketinget udtaler, at indtil da bør den gældende Forsvarsordning loyalt overholdes, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.

Formanden: Den af de ærede Medlemmer Parkov og Ole Bjørn Kraft fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen lydes saaledes:

„Idet Folketinget udtaler, at Danmark i den nuværende Situation bør afvente Afholdelsen af den bebudede Afrustningskonference og først tage Stilling til en Ændring i Lovene om Rigets Forsvar, naar denne Konferencens Resultater kan vurderes, og

idet Folketinget udtaler, at indtil da bør den gældende Forsvarsordning loyalt overholdes,

gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen“.

Det er om denne Paastand paa Overgang til Dagsordenen, Forhandlingen nu føres, og jeg skal, for at Partierne kan faa Lejlighed til at tage Stilling til det stillede Forslag, her afbryde Forhandlingen og udsætte Mødet. Det genoptages i Eftermiddag Kl. 4³⁰.

Mødet udsat Kl. 3³⁰.

Mødet genoptaget Kl. 4³⁰.

Forsvarsministeren (L. Rasmussen): Det stillede Forslag til Paastand paa Overgang til Dagsordenen kan Regeringen og dermed jeg ikke modtage.

J. P. Larsen: Jeg skal ikke beskæftige mig med Betimeligheden af den fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen. Jeg betragter den som en behagelig om end